

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **Základní odborová organizace při správě státních hradů Bouzov a Šternberk (označovaná též jako „Základní organizace evid. č. 20-0135-3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací“)**, se sídlem Bouzov 8, adresa pro doručování pavluhana@seznam.cz, proti žalovaným: **1) Národní památkový ústav**, se sídlem Valdštejnské nám. 3, Praha 1, **2) Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 1, Praha 1, proti fiktivním rozhodnutím žalovaného 1) o odepření informací požadovaných žádostí žalobkyně ze dne 7. 1. 2005 a žalovaného 2) o odvolání ze dne 28. 1. 2005, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2008, čj. 11 Ca 210/2007 - 134,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou ze dne 21. 3. 2005 domáhala u Městského soudu v Praze zrušení fiktivního negativního rozhodnutí žalovaného 1), kterým zamítl žádost žalobkyně o informaci ze dne 7. 1. 2005, a fiktivního rozhodnutí žalovaného 2), kterým zamítl odvolání žalobkyně ze dne 28. 1. 2005 proti rozhodnutí žalovaného 1).

Podáním ze dne 18. 1. 2008 žalobkyně městskému soudu oznámila, že bere žalobu v plném rozsahu zpět. Za důvod zpětvzetí označila uspokojení nároku s tím, že jí byla požadovaná informace v lednu 2008 poskytnuta. Městský soud usnesením ze dne 4. 4. 2008, čj. 11 Ca 210/2007 - 134, řízení zastavil, dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a přiznal odměnu za zastupování advokátu ustanovenému žalobkyni (pro řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí městského soudu ze dne 22. 9. 2005, čj. 11 Ca 76/2005 - 46). Výrok o náhradě nákladů řízení městský soud odůvodnil tím, že v řízení nebylo prokázáno, že žaloba byla vzata zpět pro pozdější chování některého ze žalovaných.

Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti usnesení soudu kasační stížností a současně požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta pro řízení o této kasační stížnosti.

Městský soud usnesením ze dne 19. 8. 2008, čj. 11 Ca 210/2007 - 143, osvobodil stěžovatelku od soudních poplatků, zamítl její žádost o ustanovení advokáta a vyzval ji k odstranění vad kasační stížnosti. Neustanovení advokáta městský soud odůvodnil tím,

že toho není třeba k ochraně práv stěžovatelky. Ta zcela jednoznačně vzala žalobu zpět, ve vztahu k nákladům řízení pak není kasační stížnost přípustná.

K tomu stěžovatelka uvedla, že jí je známa judikatura Nejvyššího správního soudu o nepřípustnosti kasační stížnosti proti výroku rozhodnutí soudu o stanovení výše odměny ustanovenému zástupci. V této souvislosti odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2008, čj. 8 As 16/2008 - 244 a navrhla, aby soud s ohledem na probíhající řízení o ústavní stížnosti proti tomuto rozhodnutí přerušil v nyní projednávané věci řízení až do rozhodnutí Ústavního soudu. Dále stěžovatelka uvedla, že není schopna doložit plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, protože na jeho služby nemá prostředky. Alternativně proto navrhla, aby soud odmítl kasační stížnost pro nedostatek povinného zastoupení advokátem.

Nejvyšší správní soud se před posouzením kasační stížnosti zabýval její přípustností. Kasační stížnost není přípustná.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Stěžovatelka advokátem zastoupena není, tento nedostatek přes výzvu městského soudu neodstranila.

Stěžovatelka požádala v rámci kasační stížnosti o ustanovení advokáta. Městský soud její žádosti nevyhověl a proti tomuto usnesení již nebrojila.

Pouze na okraj a nad rámec nutného odůvodnění tedy Nejvyšší správní soud dodává, že (stěžovatelkou nenapadené) důvody městského soudu, pro něž stěžovatelce neustanovil advokáta pro řízení o kasační stížnosti, jsou správné. Městský soud uzavřel, že kasační stížnost zjevně nemůže být úspěšná, neboť směřuje proti usnesení o zastavení soudního řízení v důsledku nepochybného zpětvzetí žaloby. Kasační stížnost proti výroku o náhradě nákladů řízení pak není přípustná. Nejvyšší správní soud již dříve judikoval (srov. usnesení ze dne 22. 4. 2004, čj. 2 Azs 76/2003 - 41, č. 644/2005 Sb. NSS), že kasační stížnost proti rozhodnutí o náhradě nákladů řízení ve smyslu § 104 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne. Nejvyšší správní soud proto městskému soudu přisvědčuje, že kasační stížnost není přípustná.

Rovněž nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud poznamenává, že ústavní stížnost proti stěžovatelkou označenému rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2008, čj. 8 As 16/2008 - 244, byla usnesením Ústavního soudu ze dne 20. 11. 2008, sp. zn. I. ÚS 2661/08, odmítnuta pro zjevnou neopodstatněnost.

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2009

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu